

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exemplum epistolae a Cyrillo archiepiscopo scriptae ad Theopemptum,
Potamonem & Danielem reuerendissimos episcopos Constantinopoli
agentes, de iis quae insidiose passus est per scripta Nestorii & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Exemplum epistolæ a Cyrillo archiepiscopo scriptæ ad Theopemptum, Potamonem & Danielem reuerendissimos episcopos Constantinopoli agentes, de iis quæ insidiose passus est per scripta Nestorii & Ioannis.

Cyrillus Theopempto, Danieli & Potamoni, dilectis communiſtris, in Christo salutem.

MULTÆ istic contra nos existitæ sunt calumniæ, partim quidem, quasi multi ex Alexandrinis balneis nos consecuti; partim vero, quasi canonicae nobiscum egressæ sint: ut autem fertur, dictum est a calumniatoribus, Nestorium non sanctæ Synodi voluntate, sed meis artibus exauditoratum esse. Sed benedictus Salvator, qui talia dicentes redarguit. Etenim posteaquam dominus meus magnificentissimus & gloriosissimus comes sacrarum largitionum Ioannes Ephesum venisset, nihilque eorum veritate nisi comperisset, condemnauit eos qui talia nugati fuerat. Agnouit autem sanctam Synodum fidei causa contendisse studio proprio, neque mihi, neque ulli alteri gratificantem, sed diuino zelo motam, quod blasphemias illius ferre non posset, Nestorium condemnasse. Posteaquam vero religiosissimorum, Christique amantium imperatorum literæ, quibus trium depositiones dicebantur suscipienda, lectæ fuerunt, custodia traditi sumus, & adhuc custodimur,

ANNO CHRISTI
431.

Iου Θησολῆς χριſtῖ παρὰ τὴν δεκαποτόν Κυρίλλου τοῖς σὺν Κωνſταντινούπολει ἀλαβεſτάτοις Θησονόποις, Θεοπέμπτῳ, καὶ Ποτίμωνι, καὶ Δανιήλῳ, ὑπὲρ ὧν ἐπαθεὶς συσκεψόμενος, * τῷ Νεστορίῳ καὶ Ιωάννου χερπῷ.

Κύελλος Θεοπέμπτῳ, καὶ Δανιήλῳ, καὶ Ποτίμωνι, ἀγαπητοῖς καὶ συλλειτουργοῖς, σὺν κυρίῳ χαρpeiv.

ΠΟΛΛΑΙ καθ' ἡμέραν γεγόνασιν ἐμεῖς μαθαίνεις τὸν μὲν, ὃς δέποτε Αλεξανδρέων ἀκολουθοστιῶν ἦμεν τὴν βαλανεῖαν τλαλῶν τὸν ἥ, ὃς κανονικῶν ἔξελθουσῶν ὃς δέ Φασιν, ὅπερ εἴρηται παρὰ τὸν θεοφάνειαν, ὅπερ καὶ συσκεψόμενος, καὶ οὐκτὸν τῆς ἀγίας στούδου, πιὼν καθαίρεσιν ἔτεμενε Νεστορίῳ δὲ διλογιστὸς ὁ σωτὴρ, ὁ τὸν πιστῶντα λέγοντας ἐλέγχας. ἐλθὼν γὰρ εἰς πιὼν Εφεσίων ὁ κύριος μου ὁ μεγαλοπρεπεσσός καὶ σιδηρόπετος κόρης τῷ δείπνῳ λαρυγνών Ιωάννης, κατέγνω τὸ πιστῶντα πεφλυαρκότων, οὐδὲν διεργάντες, εἶδε δέ, ὅπερ ιδίᾳ σύστασιν ή ἀγία σωματοῦ τῆς πίστεως ἔχει, καὶ οὐτε ἐμοὶ χαρεῖσθαι, οὐτε ἐτέροις θνήτοις, διλατέσθαι τῇ λαῷ κανουμένην, καὶ ἐκ σύγκροδοι τῆς ἐπεινού βλασφημίας, κατεψήσιτο ἀντί. αἰσχυνωδέστατος δέ καὶ τὴν γεάμηματο τῷ δισεβεστῶν καὶ φιλοχείσαν βασιλέων, δι' οὗ αἱ τῷ τελείῳ καθαύρεσις ἐλέγοντο εἴναι δεκτέαι, ἐφρουρούμενα πέντε, οὐδὲ

ANNO CHRISTI 431. οὐδὲ εἰδότες ὃ ἐκβιστήμενον. πλεῖς δι-
χειροσύνην τῷ θεῷ, ὅπας κατέξιω-
δῶμεν ὑπὸ τῆς ὀνόματος αὐτοῦ οὐ δε-
σμῶτα ψυχάδεμάνον, διλαγόντες
τὰ ἔπειρα πάντα τοσμέναν. οὐ γέ-
δμαδον ὃ φερεῖται δέντρον. εἰς λιέγε-
το δὲ οἱ σωμάδες κοινωνίας Ιωάννη,
διλαγόντας λέγουσαι· ιδού τὰ σώ-
ματα, ιδού αἱ ἐπικλησίαι, ιδού αἱ πό-
λεις, Κοινωνίαν ἔχετε· ήμας κοινωνί-
ας ἀδελφάτων τοῖς αἵαπλοις, αἱ
μητρὶς τὰ κατεσκευασθέντα τὸν τῆς
ἀπολογίας συνοφενίας καὶ τὸν συλλει-
πορχῶν ἡμέρα, ὁμολογήσωσι δὲ καὶ
τὴν πίστιν ὄρθιοι· κατεγνώσκοντα
γένος τὸ Νεσοεῖδον καὶ λαλοῦστες, καὶ
Φρονοῦστες, καὶ ὁμολογοῦστες. οὐ πα-
σιον ἔνστασις σὸν πόνοις. μηχανῶν
ὑπὸ ἡμέραν πάντες Θρόδοδοι. οὐ
γάρ Φυσιοὶ μηκάρεος Δανιάλ. εἴλα-
δε εἰς μάστιγας ἔποιμες.

Ιουν ὅπιστοις γεαφέίσις τῇ σὺ Ε-
φέσω, αἵα σωμάδω παρὰ τὸ
διρεῖντων σὺ Κωνσταντίνουπόλει
Ἐπισκόπων, Μεσσεὶ καὶ ινδικ-
τιανῷ εἰ.

Τοῖς * παναγίοις καὶ θεοφιλεστέοις
* δεχατοποίοις καὶ πατέροις, τοῖς
σωματεῖσι καὶ θεοῖ χάρειν σὺ τῇ
Εφεσίων μητρόπολι, Κελεσίνῳ,
Κυρίλλῳ, Ιουσεναλίᾳ, Φίρμῳ,
Φλαμιανῷ, Μέρμοντι, Ερειναῷ,
Θεοδότῳ, Αιανίῳ, καὶ πάσῃ τῇ
* καθ' ὑμᾶς αἵα καὶ σικουρδικῆ
σωμάδῳ, τῷρα τὸν διρεῖντων σὺ
Κωνσταντίνουπόλει Ἐπισκόπων,
ἐν κωείᾳ χαίρεν.

E Δ E I μὴ ἡμᾶς μητρὸς ψυ-
χῆς μονῷ, διλαγόντοις σω-
Concil. Tom. 5.

ignari prorsus quo tandem res
hæc sit euasura. Verum tamē grati-
tas agimus Deo, si pro nomine il-
lius digni habeamur non solum
vinculis cōstringi, sed cetera quo-
que omnia perpeti. neque enim
ista præmiis suis carebunt. Non
potuit autem sancta Synodus in-
duci, vt cum Ioanne communi-
caret, sed resistit, dicens: Ecce cor-
pora, ecce ecclesiæ, ecce ciuita-
tes; potestatem habetis: nos au-
tem vt prius cum orientalibus
communicemus, quam ea dissol-
uantur, quæ per illorum calum-
niam contra coministros no-
stros comparata sunt, ac rectam
fidem confiteantur, id fieri nullo
modo potest. Dignoscuntur enim
Nestorii dogmata loqui, sentire
& confiteri. Tota itaque conten-
tio in his posita est. Precentur pro
nobis orthodoxi omnes. Ut enim
beatus David ait: Ego vero in flâ- Ps. 37. v. 18.
gella paratus sum.

Exemplum epistolæ, quam epi-
scopi quidam Constantinopoli
reperti ad sanctam Synodum
Ephesinam miserunt, vigesima
mensis Meſori, in diſtione XV. Secundum
Romanos xiiii. Au-
gusti.

Sanctissimis Deoque dilectissimis
episcopis ac patribus, qui per
Deigratiam in Ephesiorū me-
tropoli congregatis sunt, Cæle-
stino, Cyrillo, Iuuenali, Fir-
mo, Flauiano, Memnoni, He-
reniano, Theodoto, Acacio, u-
niuersæque vestræ sanctæ dɔ-
cumenticæ Synodo, episcopi in
urbe Constantinopolitana con-
stituti, in Domino salutem.

O PORTEBAT quidem nos
non animis tantum, sed cor-
D d d d